

2. להגביר את האהדה הארצישראלית בקרב הקהל העברי.
3. להכין ולסדר קבוצות של חלוצים.
4. לבצר את אגודות ה"אחזה" ולסדר את שאלת החקציב שלה.

י"ז סיון
עד 17 מאי

1915

היום נפגשתי את רוטנברג שבא רק לפני ימים אחדים מאיטליה. הספוס כשהוא לעצמו מעניין. מהנדס בעל כשרון שעשה לו שם באיטליה בחכניות-ההשקאה שלו, שנדונו בבית הנבחרים האיטלקי. ברוסיה היה ספורטס בחור ס"ר מירוריסטי, שהרג את גפן. כשאר חבריו היה רחוק מהיהדות - היה מחבולל. בזמן האחרון הכיר בלאוסיוח העברית והחמכר לרעיון יצירת מסלכה עברית בא"י, דוקא מסלכה ודוקא בא"י. הצעתו או יותר נכון חכניותו אפשר לסכם בהנחות אלו. קדם כל הוא יוצא מחוך הנחה שבעלי הברית (ההסלמה המשולשת, עכשיו המרבעה) ינצחו. ולכן העם העברי, ביחוד מפני שרבו גר במדינות בעלי הכרית צריך לעמוד על צד הברית. צריך לסדר את כל העם העברי וליצור מעין שלטון עצמי של כל האומה העברית שחחבק, את זכויות האומה הישראלית וקוממיותה אחרי הסלחמה. נוסף לזה צריך לברוא לגיון עברי שיעמוד לפקודה השלטון העברי ומסרתו תהיה כבוש א"י. הוא מבטיח, לפי הסו"ס שהיה לו בעצמו בנידון זה שאנגליה וצרפת

ואפילו רוסיה (כלומר הממשלות של הארצות האלו) מסכימות ליסד
מסלכה עברית בא"י. אפילו גרמניה, אומר הוא, הבטיחה ליהודי
גרמניה למסור אחרי המלחמה את א"י ליהודים, אולם הגרמנים ינוצחו.
זה לא יסנע.

י"ם סיון

ישיבת הועדה האיי"ת

דנים שוב ע"ד הצעת רוסנברג. השאלה העיקרית היא,
כמובן, הסכנה של החרבן בא"י. כי בעיקר אין כאן חשש של חרבן
ישוב של סאת אלף איש, אלא חרבן של כל השאיפה והרעיון של
התחיה הארצישראלית; ספני שבלי הישוב בא"י - מתרוקנת השאיפה
האיי"ת - מכל חכן מסשי, ומבלי חכן זה חרב כל התנועה.
וכות חס נתעורר לרגלי רעיון "החלוץ". סירקין סציע
לנהל תעסולה רחבה ולעשות דיסונסטרציה ברעיון החלוץ, כלומר
שאלפי רבבות יהודים יכריזו שהם מוכנים ללכת לא"י.

כ" סיון

סוף סוף קבלתי תשובה סאבא ולאשרי נודעו לנו חדשות
מסמחות. משה רחוק משה-המלחמה, ויש לו משרה הגונה באחד מפלכי
רוסיה הפנימיים וכלם בריאים ושלמים.